

לאחר מאבק ציבורי: בית המשפט הורה לסגור את בית הבושת ברחוב הירקון 98 בתל אביב

כחודשיים לאחר שג'סיקה, אשה בזנות, התאבדה בחדרה בבית הבושת, הוחלט לסגור את המקום ל-90 יום. השופטת ייש למגר את הסחר בבני האדם והעבירות הנלוות לזנות

[ורד לי](#)

19.10.2015 16:37

הפגנה בדרישה לסגור את בית הבושת ברחוב הירקון 98, באוגוסט צילום: עופר וקנין

בית משפט השלום בתל אביב החליט היום (שני) לסגור את בית הבושת הפועל ברחוב הירקון 98 בתל אביב למשך 90 יום. בכך נענתה השופטת רונית פוזננסקי-כץ לבקשת פרקליטות מחוז תל אביב להוצאת צו על הגבלת שימוש במקום. במהלך תקופת צו הסגירה (שהיא המקסימלית הקבוע בחוק) מתכוונת הפרקליטות להגיש כתבי אישום בפרשה.

בית הבושת ברחוב הירקון 98 פעל במשך 13 שנה ועלה באחרונה לכותרות לאחר שבחודש אוגוסט האחרון התאבדה בו בתלייה ג'סיקה, אשה בזנות בת 36, שהתגוררה במקום וסיפקה בו שירותי מין. מיד לאחר מותה שב המקום לפעול כרגיל. ואולם, אירועים אלה הביאו למחאה ציבורית נגד המשך פעילות המקום ובסוף אותו החודש התקיימה הפגנה מחוצה לו שדרשה לסגור את המקום לאלתר.

"זה מרגש אותי. זה שינוי, זאת מהפכה, זה משהו שלא היה קודם", אמרה בעקבות הפסיקה אלה, אשה בזנות, שהפכה במרוצת השנים לחברתה של ג'סיקה. "חבל שהיה צריך להגיע למצב כל כך קיצוני של מעשה התאבדות ואובדן חיים של אשה צעירה על מנת שהציבור, בית המשפט, המשטרה ומערכת האכיפה יבינו את גודל הנזק ויפעלו לשנותו. זאת החלטה גורלית, חשובה ומשמעותית."

לאורך הדיונים בבית המשפט טען עו"ד איגור יוטקין, בא כוחה של בעלת הנכס דליה טרופה, כי המקום אינו בית בושת אלא מלונית ושטרופה לא ידעה לאורך השנים על הפעילות שנעשתה בו. עוד טען כי עד היום לא הוגש ולו כתב אישום אחד נגד מפעילי המקום ואין בסיס לסגירתו. במהלך המשפט התברר כי "המשכיר", האדם על שמו רשום בית הבושת, הוא חסר בית המכור לסמים, שחי בתחנה המרכזית. כשהמשטרה זימנה אותו לדיון בבית המשפט, סירב לבוא ואמר כי לא מעניין אותו ואין לו התנגדות לסגירת המקום.

[הבית ברחוב הירקון 98 בתל אביב, באוגוסט צילום: עופר וקנין](#)

"התרשמתי כי במקום מתנהל בית בושת", קבעה השופטת פוזננסקי-כץ וכתבה כי היא נסמכת על חומר הראיות שכלל חקירות נשים שעבדו בזנות במקום. עוד ציינה כי "קיים יסוד סביר לחשש כי בהיעדר צו תבוצע במקום עבירה והנכס ישוב לפעול כבית בושת."

השופטת הדגישה כי נגד המקום כבר הוצאו צווי סגירה וכי המשטרה חקרה את טרופה ומסרה לה כי במקום פועל בית בושת. היא אף פירטה כי "כנגד הנכס נפתחו תיקי משטרה רבים ובהם ראיות המלמדות על כך שהמקום משמש למתן שירותי מין בתשלום, הנשים מחויבות בהשאת מחצית מהאתנן אותו קיבלו בקופת המקום ומן העדויות עולה כי המקום מנוהל על ידי אשה שדואגת לתיאום המפגשים ועל ידי שומר שמאבטח את המקום."

השופטת התייחסה לעמדת הנשים בזנות שעבדו במקום בנוגע לסגירתו. "עיון בחקירות הנשים שעסקו במתן שירותי מין בנכס, הן בשנים 2014 והן בשנת 2015, מלמד באופן גורף כי הן אינן מתנגדות לסגירת המקום", אמרה. "למעשה, אף לא אחת מן הנשים שנחקרה הביעה התנגדות כלשהי לסגירת המקום."

בהחלטה ביטאה פוזננסקי-כץ עמדה נחרצת ביחס לתופעת הזנות ואמרה כי אין לקבל עמדה לפיה "סחר בבני-אדם והעבירות הנלוות לעבירת הזנות הן תופעות קיימות שאין אפשרות למגרן". לדבריה, "פעולות האכיפה, אף אם אינן ממגרות את התופעה באופן מלא, הרי בוודאי שהן מצמצמות אותה. כך שדי בכך שפעולות אלו יוציאו ממעגל הזנות ולו אשה אחת שייצא שכרנו בעמלנו."

עו"ד דליה אברמוף מפרקליטות מחוז תל-אביב אמרה כי "צו הסגירה שניתן על ידי בית המשפט היום הוא חלק ממאבק כולל של המדינה בעברייני זנות שמנצלים ופוגעים בנשים בזנות. הקול הקורא המפורש שעלה היום בהחלטת בית המשפט נותן ביטוי למאבק הפרקליטות והמשטרה להגן על נשים בזנות."

הדיונים בבית המשפט נערכו בהשתתפות קואליציית ארגוני המאבק בזנות וחברי כנסת. עו"ד מיכל ליבל, מנהלת המטה למאבק בזנות ציינה: "המסר שעלה היום היה מאוד ברור. ההחלטה הזאת מפוגגת את העמימות וקובעת בנחרצות שכל מי שמעורב בהפעלת בית בושת — החל מבעל הנכס, המשכיר, מנהלי המקום והלקוחות — הוא חלק מהבעיה, והגיע הזמן שנתקוף אותה ונתמודד איתה ונצמצם אותה."

יו"ר ראש הוועד למעמד האישה, חברת הכנסת, עאידה תומא סלימאן, שנכחה בדיון הפותח ובדיון בו ניתנה ההחלטה, אמרה: "אני מברכת על הגשת התביעה ועל ההחלטה שהתקבלה היום המעידה שאפשר לעשות מהפך — לעמוד על זה שייסגרו המקומות האלה, ולפגוע ברווח הכלכלי שמזין את המעגל הזה ובמיוחד את המסרסרים בנשים."